

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Mgr. D. H.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Kvíčalou, advokátem se sídlem nám. T. G. Masaryka 195/18, Prostějov, proti žalovanému: **Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj**, se sídlem Živičná 2, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2013, čj. 15521/10.72/13/14.3, o návrhu Krajského soudu v Brně na rozhodnutí o příslušnosti,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Krajský soud v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Rozhodnutím ze dne 24. 7. 2013, čj. 10373/10.72/13/14.3, inspektor žalovaného uložil žalobci pořádkovou pokutu ve výši 40 000 Kč, protože žalobce zavinil, že kontrolovaná osoba nesplnila povinnost podle § 9 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, protože neposkytla inspektorovi součinnost, resp. neposkytla na výzvu inspektora pravdivé a úplné informace o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech [§ 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona] a v určené lhůtě nepředložila doklady týkající se fyzických osob, cizinců [§ 7 odst. 1 písm. e) téhož zákona].

2. Žalovaný zamítl odvolání žalobce podle § 5 odst. 1 písm. m) bod 1 zákona o inspekci práce rozhodnutím ze dne 15. 10. 2013, čj. 15521/10.72/13/14.3.

II.

3. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Ostravě.

4. Usnesením ze dne 5. 12. 2013, čj. 78 Ad 97/2013 – 9, Krajský soud v Ostravě postoupil věc podle § 7 odst. 4 s. ř. s. (patrně myšlen § 7 odst. 5 s. ř. s.) k vyřízení Krajskému soudu v Brně.

5. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2013, čj. Nad 18/2013 – 43, místní příslušnost správních soudů ve věcech zaměstnanosti (§ 7 odst. 3 s. ř. s.) pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se jedná o věc týkající se zaměstnanosti ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. Předmětem kontroly žalovaného byla kontrola výkonu nelegální práce a pořádková

pokuta byla žalobci udělena za to, že se nedostavil k žalovanému k podání vysvětlení a předložení dokladů.

III.

6. Krajský soud v Brně zaslal Nejvyššímu správnímu soudu nesouhlas s postoupením věci a předložil spis k rozhodnutí o příslušnosti podle § 7 odst. 5 s. ř. s. Podle Krajského soudu v Brně se nejedná o věc zaměstnanosti, a nelze proto aplikovat § 7 odst. 3 s. ř. s. Místní příslušnost je dána podle § 7 odst. 2 s. ř. s.

IV.

7. Nesouhlas Krajského soudu v Brně s postoupením věci nebyl důvodný.

8. Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. platí, že místně příslušným je (kromě jiného) ve věcech zaměstnanosti krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje. V usnesení čj. Nad 18/2013 – 43, Nejvyšší správní soud dovodil, že místní příslušnost „ve věcech zaměstnanosti“ pokrývá agendu v oboru působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí a jemu podřízených správních úřadů ve věcech upravených zákonem o zaměstnanosti.

9. Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce brojil žalobou proti rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty podle zákona o inspekci práce. Pořádková pokuta byla žalobci uložena v rámci kontroly podle zákona o inspekci práce. Inspektor žalovaného kontroloval u právnické osoby DUNHART, s. r. o., (jejímž jednatelem je žalobce) plnění povinností na úseku výkonu nelegální práce. Umožnění výkonu nelegální práce je správním deliktem podle § 140 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti.

10. Nejvyšší správní soud uzavřel, že posuzovanou věc je nutno podřadit pod „věc zaměstnanosti“. Byť se přezkoumávané rozhodnutí týkalo pořádkové pokuty jako procesního opatření uloženého podle zákona o inspekci práce a nebylo vydáno podle zákona o zaměstnanosti, s tímto zákonem úzce souviselo. Bylo totiž vydáno v rámci kontroly, která mohla vést k postihu za správní delikt právě podle zákona o zaměstnanosti. Založil-li zákon zvláštní místní příslušnost ve věcech zaměstnanosti, je rozumný a odpovídající smyslu úpravy místní příslušnosti i procesní ekonomie takový výklad, který této zvláštní místní příslušnosti podřadí i případný přezkum dílčích procesních kroků či rozhodnutí (jsou-li samostatně soudně přezkoumatelná) učiněných ve „věcech zaměstnanosti“, třebaže mohou být činěny na základě jiných (typicky procesních) předpisů než zákona o zaměstnanosti.

11. Přezkum rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty podle zákona o inspekci práce v rámci kontroly, která může vést k postihu správního deliktu podle zákona o zaměstnanosti, proto spadá mezi „věci zaměstnanosti“. Místní příslušnost tak musí být určena podle § 7 odst. 3 s. ř. s., tj. podle bydliště navrhovatele, případně místa, kde se zdržuje.

12. Při výkladu § 7 odst. 3 s. ř. s. soud vycházel i z usnesení ze dne 8. 6. 2004, čj. Nad 79/2004 – 25, č. 371/2004 Sb. NSS, ve kterém vyslovil, že za bydliště navrhovatele jako fyzické osoby je třeba považovat místo, kde tato osoba bydlí s úmyslem se zde trvale zdržovat. Pravidlo druhé, tj. určení místní příslušnosti podle místa, kde se navrhovatel zdržuje, se uplatní teprve tehdy, když místní příslušnost krajského soudu nelze určit podle pravidla prvního.

13. Z obsahu spisu předloženého Krajským soudem v Brně vyplývá, že bydlištěm navrhovatele, tj. místem rozhodným pro určení místní příslušnosti v posuzované věci, jsou D. v okrese Prostějov. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že místně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí dané věci je Krajský soud v Brně [srov. bod 52 Přílohy č. 3 a bod 7 Přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů]. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. února 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu